

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله خانواده مسلمان ۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين، والعاقبه للمتقين،
ولاعداوان الا على الظالمين، والصلاه والسلام
على محمد الذي ارسله ربه رحمه للعالمين و
على آله و صحبه اجمعين.

هم انسان‌ها - حتی کودکان - دوستی و رفاقت را دوست می‌دارند و برای انس، الفت و همیاری در درس، تحقیق و کسب مهارت‌ها از یکدیگر و همکاری در انجام دادن کارها و مسئولیت‌های مختلف و کسب و درآمد روا و دوری از کار و تجارت ناروا، یا در راستای ادای مسئولیت‌های اجتماعی مشروع، انسان‌ها به یکدیگر نیاز دارند. ضوابط، حد و حدود و حقوق رفاقت و دوستی از نظر معیارهای اسلامی، میان بزرگ، کوچک، جوان و نوجوان به صورت زیر است:

۱- تحریم اختلاط

در جهت حفظ حرمت و کرامت انسان‌ها، مصونیت‌شان از گناه و زشتی، عواقب دنیوی و اخروی آن، اسلام قاطبی شدن زنان، دختران و مردان نامحرم را - به جز در موارد ضروری مانند: کلاس درس، معالجه و معامله - حرام گردانیده است.

۲- زیارت دوستان

اسلام مسلمانان را به ضرورت رفت و آمد و سرکشی از دوستان خود ترغیب نموده، تا از حال و احوال آنان باخبر شوند و در صورت امکان مشکلی را از آنها برطرف نمایند

تا در راستای رضایت خداوند روابط ایمانی آنان استوارتر و پابرجاتر بگردد و هدف آنان از رفت و آمد با دوستان به خاطر اعراض و اهداف دنیوی نباشد. زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند:

«مسلمانان بر برادر مسلمان خود پنج حق را دارد: پاسخ سلام، عیادت بیمار، تشییع جنازه، قبول دعوت و دعای خیر برای عطسه کننده».

سرکشی صادقانه که بیانگر محبت و دوستی است شرعاً مستحب می‌باشد. امام مسلم از ابوهریره نقل نموده است که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند: «روزی مردی به قصد دیدار با دوستش راه روستایی را در پیش گرفت. خداوند فرشته‌ای را نزد او فرستاد و گفت: کجا می‌خواهی بروی؟ مرد گفت: می‌خواهم به دیدار دوستم در این روستا بروم. فرشته گفت: آیا حقی بر او داری که می‌خواهی او جبرانش کند؟ گفت: نه، حقی بر او ندارم و تنها به خاطر خداوند او را دوست می‌دارم، فرشته گفت:

من فرستاده‌ای از جانب پروردگارت هستم و به من فرموده که به تو بگویم: هم‌چنان که آن دوست را دوست می‌داری خداوند نیز تو را دوست می‌دارد».

و در روایت دیگری آمده است: «هرکسی که به عیادت بیماری برود، یا تنهایی به خاطر رضایت خداوند از برادر مسلمانش سرکشی نماید، ندای نداگری برخواید خواست که: کار بسیار خوب و پسندیده‌ای را انجام دادی و گام‌هایت هر یک برای تو احسانی شده‌اند و جایگاه‌های را در بهشت برای خود فراهم کرده‌ای».

سرکشی و رفت و آمد با دوستان سبب خشنودی خداوند است؛ زیرا معاذ بن جبل رضی الله عنه گفته است: از رسول خدا صلی الله علیه وسلم شنیده‌ام که می‌فرمود: «خداوند متعال فرموده است: دوست داشتن آنهایی که به خاطر من همدیگر را دوست می‌دارند و به دیدار هم می‌روند و به یکدیگر بذل و بخشش دارند، بر من واجب شده است». (مالک)

و سرکشی مطلوب آن است که مرتب بوده و وقت دیگران را زیاد ضایع ننماید و به ساعتی یا کمتر بسنده شود؛ زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند: «چند روز یک بار با دوستان دیدار کن تا محبت‌تان بیشتر شود». (طبرانی و البزار)

۳- انتخاب دوست خوب

انسان مسلمان موظف است که برای رفاقت و دوستی، انسان‌های مؤمن و پرهیزکار را انتخاب کند و از آدم‌های فاسد و ناپرهیزکار پرهیز نماید؛ زیرا دوستی با خوبان و نیک مردان مایه بهره و کسب خیر و نیکی است و انسان را به راه راست راهنمایی می‌کنند. اما رفیق فاسد و ناپرهیزکار زمینه را برای فاسد و بدکاره شدن انسان فراهم می‌نماید؛ زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند: «تنها با مؤمنان دوست رفیق باشید و تنها پرهیزکاران را بر سر سفره خود دعوت کنید». (احمد و ابوداود و ترمذی)

تأثیرپذیری متقابل انسان‌ها به ویژه دوستان از یکدیگر بسیار واضح است و گاهی این تأثیرپذیری غیرارادی و

ناآگاهانه است. رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرمایند:

«انسان به دین و اخلاق دوستش گرایش پیدا می‌کند، دقت کنید و ببینید چه کسی را برای دوستی انتخاب می‌کنید». (ابوداود و ترمذی)

هم‌چنین فرموده است:

«دوست و رفیق خوب و بد مانند: رفتن به دکان مسک فروشی و یا آهنگری است. مسک فروش و عطر فروش یا چیزی را به تو هدیه می‌دهد یا مسکی را از تو خریداری می‌نماید یا دست‌کم بوی خوشی از او به مشامت می‌رسد. اما رفتن به آهنگری یا باعث سوختن لباس می‌شود، یا بوی نامطبوعی به مشامت می‌رسد». (متفق علیه)

حدیث دیگری این موضوع را مورد تاکید قرار داده و می‌فرماید:

«مردم هم‌چون معدن طلا و نقره‌اند. بهترین آنها در زمان جاهلیت - اگر آگاه و اهل ایمان باشند - در زمان مسلمان بودن هم بهترین خواهند بود. روان انسان‌ها سربازان به صف ایستاده خداوند هستند، آنهایی که همدیگر را می‌شناسند، با هم همراهی می‌کنند و آنانی که یکدیگر را نمی‌شناسند، هر یک به راهی می‌روند و دچار اختلاف می‌شوند». (مسلم)

سرانجام دوستی و رفاقتی که براساس پاکی، پرهیزکاری و اخلاص استوار باشد، سبب پیروزی و سربلندی در دنیا و عقبی خواهد شد؛ زیرا خداوند متعال می‌فرماید: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾

(الزخرف / ۶۷) «در روز قیامت همه آنهایی (که در دنیا با هم) دوست بوده‌اند، با هم دشمن می‌شوند. به جز دوستانی که پرهیزکار بوده‌اند».

و رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند: «انسان با همانی خواهد بود که او را دوست می‌دارد». (متفق علیه)

و از انس بن مالک روایت شده که مردی به رسول خدا صلی الله علیه وسلم گفت: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم قیامت کی فرا می‌رسد؟ رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: «چه توشه‌ای را برای آن آماده کرده‌ای؟

گفت: عشق و محبت به خداوند و پیامبر او. رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: «تو در کنار آنهایی خواهی بود که دوستان می‌داری». (متفق علیه)

۴- مهمانداری

احترام و پذیرایی از مهمان جزو عادات و فرهنگ بسیاری از ملت‌ها به ویژه ملت عرب است که اسلام ضمن تأکید و تأیید، آن را براساس معتدل و معقول سر و سامان بخشیده است؛ زیرا مردم عرب قبل از اسلام گاهی در پذیرایی از مهمان راه افراط و تفریط را در پیش می‌گرفتند و برخی از آنها گاهی گاو یا شتر خود را برای مهمان ذبح می‌کردند. در این زمینه حاتم طایی شهرتی فراوان یافته بود.

اما اسلام راهی میانه و معتدل را فرراه مردم قرار داد و اسراف، تبذیر و یا بخل و تنگ چشمی، آنها را برحذر داشت و مهمانداری و احترام به تازه‌وارد را یکی از شعائر

ایمانی و اخلاقی برشمرد و در این رابطه رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود:

«هرکس به خداوند و دنیای پس از مرگ ایمان دارد، به مهمانش احترام بگذارد». (بخاری و مسلم)

و در حدیث دیگری که عبدالله بن عمر رضی الله عنه آن را از رسول خدا صلی الله علیه وسلم روایت نموده، فرموده است: «روزی به حضور رسول خدا صلی الله علیه وسلم رسیدم او خطاب به من فرمود: شنیده‌ام همه شب‌ها مشغول به نماز و همه روزها را روزه می‌گیری؟» گفتم: آری یا رسول الله صلی الله علیه وسلم. فرمود: «این کار را مکن! برخی روزها را روزه بگیر و روزهای دیگر را هم از گرفتن روزه خودداری کن و پاسی از شب را به نماز بایست و بخشی از آن را هم به خواب و استراحت بپردازد. زیرا بدن، چشمان، همسر و مهمان‌هایت بر تو دارای حق و حقوقی هستند». و در واقع پذیرایی و احترام به مهمان جزو مکارم اخلاق است. و رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند:

«مکارم اخلاق راهی است که به بهشت منتهی می‌شود». (طبرانی)

پذیرایی و احترام به مهمان مرد یا زن، بزرگ یا کوچک دارای اجر و پاداشی اخروی است و مانعی ندارد که زن محجبه و محترم با حفظ حرمت از مهمانان خود پذیرایی نماید و چنانچه مهمان‌ها انسان‌های پاک و پرهیزکاری باشند، به خدمت آنها بپردازد؛ زیرا امام مسلم و بخاری از

سهل بن سعد انصاری روایت می‌نماید که گفته است: «وقتی که ابواسید ساعدی عروسی کرد، از رسول خدا صلی الله علیه وسلم و بسیاری از اصحاب دعوت کرد، خانم او (ام اسید) مقداری خرما را در ظرفی سنگی خیس نموده و نزد رسول خدا صلی الله علیه وسلم و اصحاب آورد».

حافظ ابن حجر با برداشت از این روایت بر این باور است که پذیرایی زن محجبه از مهمان‌های مؤمن و پرهیزکار رواست.

مدت پذیرایی از مهمانان معمولاً سه شبانه‌روز است، زیرا بزار از ابن مسعود روایت می‌نماید که از رسول خدا صلی الله علیه وسلم روایت شده است:

«پذیرایی از مهمان سه شبانه‌روز است و در صورت بیشتر شدن باز پذیرایی از او دارای اجر و پاداش است؛ زیرا هر کار خیری صدقه و احسان به شمار می‌رود». (رواه البزار) و از ابوهریره روایت شده که گفته است: از رسول خدا صلی الله علیه وسلم شنیده‌ام که می‌فرمود:

«مهمان تا سه شبانه‌روز حق پذیرایی از طرف صاحب خانه دارد، پیش از آن صدقه و احسان به شمار می‌رود و بهتر است مهمان پس از آن برای رفع مزاحمت از اهل منزل با آنها خداحافظی نماید». (احمد و ابویعلی و بزار)

**وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه أجمعین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.**